

Das Nähzimmer/Syrummet

Robert Gabris på Galleri Lokomotiv

Robert Gabris begav sig till Örnsköldsvik med avsikten att slå av på det hektiska arbetstempo han håller i hemstaden Wien. Han hade föresatt sig att inte arbeta med tunga tekniker eller stora format. Men studion i Örnsköldsviks kollektiva konstnärsverkstad kom att bli hans mentala tillflyktsort i högre grad än han tänkt sig. Veckan före midsommar visade han sitt arbete i Galleri Lokomotiv i en utställning med titeln Das Nähzimmer/Syrummet.

Syrummet står för ett abstrakt, privat rum där man får vara i fred med sitt arbete, koncentrera sig och kontempera över sin situation, förklarar han. Ingen annan släpps in där. För Gabris uppstod behovet av en sådan plats när hans far kom på besök och kort efter ankomsten drabbades av andnöd och fick hjälpas till sjukhus. Först i Örnsköldsvik och därefter till hjärtintensivvård i Umeå. Robert Gabris tillbringade de följande dygnet i livsnödvändig ensamhet och tomhet. Studion utvecklade sig till vad han nu kallar Syrummet, en plats där han, med sin rädsla för faderns öde, kunde reflektera över sin familj, över vad som hänt och försöka föreställa sig framtiden.

I Syrummet kunde han ändå arbeta. Han lyckades gestalta sin oro och omsorg i en serie stora teckningar med krita på brunt papper. I centrum står han själv med öppnad bröstorg, som är på väg att sys ihop. Med synlig nål och tråd, som också är kirurgens verkliga redskap. I självporträttet är han avsiktligt könlös. För att inte binda betraktarens blick vid befästa könsnormer och roller, säger han. Serien av teckningar skildrar flera parallella skeenden där en akvariefisk råkat i andnöd och där en flock fåglar representerar aggressivitet och hot. Tecknade sniglar rör sig utanför bilderna på galleriets väggar. Dessa skyddslösa varelser, som överallt måste bygga sina egna hem och bära dem med sig, kommenterar han. Robert Gabris tillägger att det centrala självporträttet också är en bild av konstnärens motstridiga situation. Att vilja öppna sitt hjärta mot publiken men samtidigt vara i behov av skydd och vilja behålla sitt inre för sig själv. I det privata rummet är konsten till hjälp för att ta itu med frågor.

Stipendiaten Gabris, årets arbetande österrikiske gäst i Örnsköldsviks kollektiva konstnärsverkstad är född 1986 i Hnusta i östligaste delen av nuvarande Slovakien. Som femtonåring flyttade han till Österrike. Han har utbildat sig både vid Konsthögskolan i Bratislava och vid Konstakademien i Wien, i båda fallen med inriktning mot scenografi. Den korta men oväntat dramatiska tiden i Örnsköldsvik fick ett lyckligt slut, det måste sägas. Faderns hjärtåkomma läktes under dygnet i Umeå. Han kunde återhämta sig och resa hem på egen hand. Robert Gabris utstrålar energi och lycka när jag träffar honom vid stipendieperiodens slut. Han har kunnat genomföra ett arbete även om det blev mer allvarstygnt än han tänkt sig. Och han mötte en ovanligt stor vernissagepublik när han till slut släppte in andra i sitt dittills privata Syrum. Med sin vän är han på väg att äntligen se något av Örnsköldsviks omgivning på vägen hem.

Text och foto: Margareta Klingberg

Volym 2017-06-29